

Despicarea țeștelor

Grigore Vieru

Lui Ștefan Petrache
Era forfotă mare
De steaguri și de lozinci.
Despicau țeștele
Stâlpilor de la porțile noastre,
Înfigând în ele
Drapelele pe care
Călări au venit.
Erau mai multe steaguri
Decât prășitori și cosași.
Trebuia cucernic să le
Sărutăm poala roșie
Ca pe odajdia preoțească.
Nu eram liberi. Năzuiam numai
Spre slobozenie, tainic
Cântând: „Libertate, vei fi
Partea mea de Hristos!”
Răniseră frumusețea
Din care picura
Sângele nostru.
Ne despicaseră țeștele
Și-nfipseră în ele
Îngrozitoarele steaguri.